

Dosarul nr. 3ra-321/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L. Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Profiform Codru”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Profiform Codru” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii și obligarea efectuării recalculării sumelor înaintate spre plată,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Profiform Codru” și s-a menținut hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani

c o n s t a t ă :

La data de 10 martie 2017, SRL „Profiform Codru” a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii și obligarea efectuării recalculării sumelor înaintate spre plată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în luna octombrie 2016, SRL „Naiman Com”, în coordonare cu SA „Apă-Canal Chișinău”, a efectuat lucrări subterane în regiunea amplasării rețelelor sale de alimentare cu apă în rezultatul cărora a fost deteriorată țeava ce-i aparține, ca consecință, conform datelor contorului nr. 121073, s-au scurs 52 m³ de apă.

A susținut că nu a consumat acest volum de apă și nici nu dispune de astfel de rezervoare pentru a acumula așa volum de apă, cu atât mai mult, că clădirea situată pe XXXXX, este dată în chirie, iar chiriașul nu o folosește din luna iunie 2016.

A declarat că, deplasându-se la fața locului, a efectuat un control al rețelelor sale de alimentare cu apă, în rezultatul căruia a depistat avarierea apeductului existent și semne de reparație al acestuia.

A reținut că lucrările de reparație au fost efectuate de către SRL „Naiman Com”, care nu a informat-o despre deteriorarea țevii apeductului conform legislației în vigoare și

nici nu a fost întocmit în acest sens Act de constatare a avarierii și reparării țevii, cu participarea sa.

A notat că la 14 decembrie 2016, s-a adresat cu cerere către SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând clarificarea situației create, precum și să nu includă și să nu-i înainteze spre plată factura pentru volumul de apă neconsumat de către ea.

Deși pârâta a recunoscut faptul deteriorării țevii de apă, totuși contrar prevederilor pct. 66 lit. w) din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 271/2015 din 16 decembrie 2015, nu a informat consumatorul despre modalitățile de soluționare a problemelor abordate de către aceștia, sugerându-i de a se adresa direct SRL „Naiman Com”, care este antreprenor al SA „Apă-Canal Chișinău”.

A reiterat că în luna decembrie 2016, pârâta i-a înaintat spre plată factura fiscală seria AAA nr. 6679040 din 30 noiembrie 2016, pentru consumul a 104 m³ de apă, dintre care 52 m³ de apă, în sumă de 1432,70 de lei, pe care ea nu le-a consumat.

A precizat reclamanta că conform pct. 66 lit. n) din Regulamentul enunțat supra, operatorul este obligat să restituie sau să recalculeze consumatorilor plățile facturate incorect și să achite despăgubiri pentru prejudiciile cauzate din vina sa, în conformitate cu Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, Codul civil și prezentul Regulament, iar potrivit pct. 120 al Hotărârii menționate, operatorul nu este în drept să includă în factură alte sume decât cele indicate la pct. 119 din prezentul Regulament.

În contextul expus a cerut SRL „Profiform Codru” recunoașterea netemeinicii sumei de 1.432,70 de lei, calculată și înaintată spre plată în baza facturii fiscale seria AAA nr. 6679040 din 30 noiembrie 2016, cu obligarea SA „Apă-Canal Chișinău” să efectueze recalcularea sumelor înaintate spre plată conform facturii fiscale seria AAA nr. 6679040 din 30 noiembrie 2016, precum și încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a sumei de 270 de lei taxa de stat.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către SRL „Profiform Codru” și s-a menținut hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au întemeiat soluțiile prin faptul că din actele cauzei rezultă că SA „Apă-Canal Chișinău” a expediat la locul de consum a SRL „Profiform Codru”: XXXXX, factura fiscală seria AAA nr. 6679040 din 30 noiembrie 2016.

Nefiind de acord cu datele din factura fiscală enunțată, SRL „Profiform Codru” s-a adresat cu cerere către SA „Apă-Canal Chișinău, solicitând neînaintarea spre plată a întregului volum de 90 m³ de apă conform indicilor contorului, invocând că ea nu a consumat acest volum de apă, că de fapt în rezultatul lucrărilor subterane efectuate de către SRL „Naiman Com”, în regiunea amplasării rețelelor sale de alimentare cu apă, a fost deteriorată țeava ce îi aparține, ca urmare au avut loc scurgeri de apă.

Au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare că prin scrisoarea nr. 1200/17690 din 25 noiembrie 2016, SA „Apă-Canal Chișinău” a comunicat reclamantei că volumul de 90 m³ de apă nu s-a scurs într-o oră, cât a durat reparația țevii și că din fișa de evidență a datelor și indicațiilor contorului, se atestă faptul că la data de 12 aprilie

2016 pe contor au fost înregistrate 00664 m³ de apă, la 15 mai 2016 – 00665 m³, la 09 septembrie 2016 (peste 3 zile după înlăturarea scurgerii) – 00668 m³, și numai la 11 octombrie 2016 contorul a indicat 00758 m³ de apă, care este și în prezent. În tot acest timp, scurgeri de apă la locul de consum nu au avut loc.

Respectiv, luând în considerație că contorul este funcțional și sigiliile nu au fost deteriorate, volumul de apă înregistrat urmează să fie expus spre calcul.

La 14 decembrie 2016, SRL „Profiform Codru” s-a adresat cu cerere repetată către SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând recalcularea sumei indicate în factura fiscală seria AAA nr. 6679040 din 30 noiembrie 2016, nefiind de acord cu indicarea volumului de 90 m³ de apă, pe care nu l-a consumat.

Prin scrisoarea nr. 1200/760 din 24 ianuarie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a comunicat SRL „Profiform Codru” că își menține poziția expusă anterior prin scrisoarea nr. 1200/17690 din 25 noiembrie 2016.

Au reținut instanțele de judecată că reprezentantul reclamantei SRL „Profiform Codru” în cadrul ședinței primei instanțe a recunoscut faptul că răspunsul pârâtului din 24 ianuarie 2017 la primit tot în aceeași zi – 24 ianuarie 2017, respectiv, termenul de contestare a facturii fiscale seria AAA nr. 6679040 din 30 noiembrie 2016, a început să curgă din această dată, termenul limită de contestare al acestui act, în ordinea contenciosului administrativ, fiind 23 februarie 2017, pe când cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 10 martie 2017, adică cu omiterea termenului de 30 de zile prevăzut de legislația în vigoare.

Au concluzionat instanțele de judecată, că reclamanta contrar prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 79 din 10 februarie 2000, a omis termenul de prescripție de adresare în instanța de judecată, or, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel, care, curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă.

La data de 14 decembrie 2018, SRL „Profiform Codru” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

În susținerea recursului SRL „Profiform Codru” a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 10 februarie 2019, în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Profiform Codru”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 25 februarie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință, solicitând să fie considerat recursul declarat de către SRL „Profiform Codru” ca inadmisibil, cu menținerea deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Profiform Codru” este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Reieșind din prevederile art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Instanța de recurs reține că potrivit informației de pe pagina web a Curții de Apel Chișinău: www.cac.instante.justice.md, decizia din 18 septembrie 2018 a fost publicată la 11 octombrie 2018.

Subsecvent, din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa SRL „Profiform Codru” la 15 octombrie 2018 (f.d. 92), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurentă.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 14 decembrie 2018.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către SRL „Profiform Codru”, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, asupra căror Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SRL „Profiform Codru” nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către SRL „Profiform Codru” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce SRL „Profiform Codru” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Profiform Codru” împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Profiform Codru” împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Profiform Codru” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii și obligarea efectuării recalculării sumelor înaintate spre plată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu